

עוד לפני המירכו התפקיד מנהל מחלקת החדשות בטלוויזיה כבר ברור לגמרי מה יהיו תוצאותיו. עד כדי כך ברור עד שנדמה כי איש לא יגיש את מועמדותו, לפחות לא באופן רציני, מלבד היים יבין.

את מקומו של יבין כיום יתפוס הפרשן המדיני של הטלוויזיה **יעקוב אחימאיר**, אשר יקבל גם תואר רישמי של סגן מנהל מחלקת החדשות.

התחרות על הכתב המדיני

כאשר יקבל **יעקוב אחימאיר** את תפקיד סגן מנהל מחלקת החדשות ויורשו של היים יבין כרכו מערכת החדשות יתחרו שלושה על מקומו פרשן מדיני. המועמד הטבעי ביותר לתפקיד זה הוא **דן רביב**, הכתב לענייני מפלגות של הטלוויזיה וראש מערכת תל-אביב אולם ספק אם רביב יקבל על עצמו את התפקיד. רביב יודע כי בתפקיד כתב מדיני הוא יהיה מוגבל יותר מאשר בתפקידו ככתב לענייני מפלגות במסירת מידע ולא קר סמת לו גם הדרשה לרוץ כמעט יום יום מתל-אביב לירושלים.

מועמד אחר הוא **אלימלך רם**, הכתב הפרלמנטרי של הטלוויזיה אולם נראה כי רם מאהב בתפקידו בכנסת ולא יסכים לוותר עליו עבור תואר של פרשן מדיני. לרם גם ברור כי בנושאים מסויימים הוא יביא פרשנויות מדיניות בתוקף תפקידו ככתב פרלמנטרי.

המועמד השלישי אשר בודאי ישמח לקבל על עצמו תפקיד זה הוא **יורם רונן**, החוזר בשבועות הקרובים מארצות הברית.

אין להוציא מכלל האפשרות כל על יבין ופעל לחץ פוליטי למנות איש המר קרוב לראש הממשלה, אשר אינו איש טלוויזיה כיום. אך נראה כי להצגתו כו מבחן יגרמו קשיים בגלל התנגדות עיבר ועתונאי מחלקת החדשות.

ססלר יצא שוב לחופשה

שינוי נוסף שיחול כפי הנראה לאחר מינויו של היים יבין כראש מערכת החדשות יהיה הפקעת חבט שני מידיו של **שמעון ססלר**.

בין ססלר ליבין עבר חתול שחור לפני מספר שנים, כאשר יבין חזר מחוץ-לארץ. ימאו השניים אינם מחליפים מילה זה עם זה. משך כל תקופת חבט שני טרען יבין כי התוכנית גרושה וכי יש צורך לגוון את עורכיה-מיגשיה. עד כה לא הסכים דן שידון לשינויים, בעיקר כדי לא לעורר תסיסה נוספת במחלקה, אך אין ספק כי כאשר ימונה יבין כמנהל המחלקה, אחד הדברים הראשונים שהוא יעשה יהיה להפקיע את הבלעדיות של ססלר מהתוכנית. ססלר לא יסכים לכך ויצא קרוב לוו-

הטלוויזיה המיסחרית: 5 מועמדים

פרס

איבי

פלאטו

קול

מילצ'ין

יומון או שבועון העלת פרס את התצעה להכין תשתית לתחנת טלוויזיה שתהיה שייכת למפלגת העבודה ותקום על בסיס מסחרי. בעקבות הצעתו זו של פרס, שר זכחה להדים חיוביים במפלגה. נפל היר רעיון להוציא-לאור שבועון או יומון הער קם צוות אשר תפקידו להגיש למוכ"ל המפלגה תוכנית אב להקמת תחנה מס' חרית של מפלגת העבודה.

על הצוות למסור לפרס את תוכניתו, לאחר עריכת מחקר-שווקים ומחקרים אחרים תוך שלושה חודשים, וכן תוקצב סכום כסף לעבודת הצוות. פרס הודיע לחברי מפלגתו כי הוא עומד בקשרים עם משקיע-יחזק אשר הבטיחו לו לממן את ההשקעה הראשונית לפרוייקט זה.

מלבד שתי תוכניות רציניות לכאורה אלה, זרקו שלושה גורמים נוספים תבי טחות או ראינות להקמת טלוויזיה מס' חרית. הראשון בהם הוא איש העסקים הישראלי הצעיר שפנה לאחרונה להפקת סרטי קולנוע בהיקף בינלאומי, **ארנון מילצ'ין**. מילצ'ין בודק עתה את הכיוונים המסחריים של הקמת תחנת טלוויזיה בר ארץ, אולם נראה כי לגנד עיניו עומדים שיקולים נוספים מלבד השיקול המס' חרי. מילצ'ין, השוהה מרבית הזמן בחוץ-לארץ, מודאג מהריחוק שנוצר בינו לבין ישראל ומחפש פרוייקטים שגם יהיו ריוור חיים. גם מעניינים וגם יקשרו אותו יותר לארץ.

ה"איום" בהקמת תחנת טלוויזיה עוד לפני שנודע על החוק של ברמך-מילוא נשמע מספר פעמים מכיוונו של ספן הר שלום ובעל תחנת הרדיו הפיראטית **איבי**

חוגי הטלוויזיה העסקים בארץ מניחים כי כבר במושב הבא של הכנסת תעבור הצעת החוק של שני חברי-הכנסת עורכי הדין מהליכוד **יצחק ברמן** ו**רונן מילוא** לפיה אפשר יהיה להקים תחנות טלוויזיה מסחריות בארץ, אשר תתחייבה בתחנה הממשלתית.

גם במצע הליכוד היה פרק שהציע זאת, ולפחות עד שהליכוד עלה לשלטון היה ראש הממשלה **מנחם בגין** מחסידים ההצעה להפקיע את המונופול על השידורים מהממשלה.

מספר גורמים החלו כבר להכין באופן רציני תשתית כלכלית ותכניתית להקמת טלוויזיה מסחרית בארץ, ואם אכן יממשו כולם את התוכניות שלהם, יזכו הצופים, כמעט מייד עם אישורו של החוק, בשישה ערוצים, אחד של הטלוויזיה הישראלית וחמישה חדשים.

התוכנית הוותיקה ביותר היא של הר מנכ"ל הנמרץ של אולפני הסרטה הרצליה **יצחק (איציק) קול**. עוד בתקופת היר ממשלה הקודמת הגיש קול תזכיר מפורט לראש הממשלה דאז **יצחק רבין** בו הצעה להקים טלוויזיה מסחרית שתהיה בת פיקוח ממשלתי וציבורי. לפי התזכיר של קול יממנו את הטלוויזיה, מלבד הר גורמים המסחריים שינתנו לה מודעות, גם משקיעים מחוץ-לארץ והמו"לים של העתיר גם הקיימים בארץ (על פי השיטה הנוהגת באנגליה). קול הוכיח בתזכירו כי הטל-וויזיה תוכל לכסות את ההשקעה תוך כשנה מהיום הראשון להפעלתה.

הגורם השני העובד ברצינות על הקמת תחנת טלוויזיה היא מפלגת העבודה. כא- ישר החלו הדיונים במפלגה זו על הקמת

שבועיים ביקש רו צלם במעלה האדומים את ההכנות של גרעין עיר-התמרים ליציאה ליריחו. חברי הגרעין סרבו בתחילה לתת לו להכנס למעלה-האדומים ובמקום התנהלו חילופי דברים שהפכו אחר כך גם לתגרה.

בין היתר עשה רו מה שאסור לעתונאי לעשות ונכנס לוויכוח פוליטי עם אנשי גוש-אמונים כשבלטה הוויכוח הוא מכנה אותם "פאשיסטים".

איש התאורה בצוות של רו, שנסער אף הוא מהוויכוח, הטף מכות מאחד מר השומרים של מעלה-האדומים והיה היחיד בכל מערכת ההתנחלויות האחרונות ש- הורמה עליו יד.

צל"ש ליאיר אלוני

אחד הדסקים במערכת החדשות של הטלוויזיה בו שוררת רוח צוות מעולה הוא דסק הפנים בראשו עומד **יאיר אלוני**. רוח זו, הנדירה בטלוויזיה, נוצרה בעיקר בגלל התנהגותו של אלוני כלפי הכתבים שלו והדאגה הרבה שהוא מגלה לאנשיו שבשטח.

במביצע הגדול של מערכת-הפנים בעת כיסוי ההתנחלויות הסתובב אלוני בין הצוותים שלו שהיו פזורים במספר אתרים כשהוא מתעניין, שואל, מציע עזרה ואף דואג לכריכים, משקתחים וסיגריות ל- אנשים שעבדו משך לילה שלם ללא שינה. למרות שאלוני לא היה מייועד לצאת לשטח הוא הסתובב משך כל הלילה בין הצוותים, קיבל דיווחים והוריד הנחיות.

מי רש את אנגל

למרות שהכנסת בפגרה כבר מיהר הר

כתבת אנגל ז'ק ... בכנסת

רדיו למנות כתב פרלמנטרי במקומה של הכתבת הפרלמנטרית הוותיקה **יונה אנגל** שנפטרה בשבוע שעבר. את מקומה של אנגל יתפוס **עמוס גורן**, מי שהיה רכז מערכת החדשות בחיפה והובא לירושלים כדי להיות מזכיר מע' רכת החדשות.

במחלקת החדשות התעוררה תסיסה נגד מינויו של גורן כמוכיר-מערכת המינימי, שבינתיים הוא זמני, ככתב בכנסת. פור מספר בעיות רציניות שהיו עלולות להת- עורר במחלקה רגישה זו.

כתבים רונן ואחימאיר אוי לעניינים